

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut și de avocatul Valentin Ganea în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Pleşca Dumitru Gheorghe, născut la 14 iulie 1982, originar și domiciliat în s. Roșcani, r-nul Strășeni;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 22.02.2013 - 02.07.2013 (prima instanță)***
- 2. 04.09.2013 – 18.12.2013 (instanța de apel)***
- 3. 04.03.2014 – 09.04.2014 (instanța de recurs ordinar)***

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 02 iulie 2013, ***Pleşca Dumitru Gheorghe*** a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasîndu-se din contul lui Pleșca Dumitru în beneficiul lui Sîrbu Vitalie prejudiciul moral în sumă de 3 000 (trei mii) lei.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că, Pleșca Dumitru, la data de 29 iunie 2010, pe la orele 23:40, aflîndu-se împreună cu Mura Ivan, Adler Anatolie și Mura Sergiu, urmărirea penală în privința căroră este disjungată în altă procedură, în localul barului ÎI „Cojocar Raisa” din or. Strășeni și avînd intenția comiterii atacului tîlhăresc asupra lui Sîrbu

Vitalie și Sîrbu Vladimir, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, fiind în înțelegere prealabilă, fără a-și împărți rolurile între ei, cu toții fiind în stare de ebrietate alcoolică, au ieșit din bar și au așteptat să iasă afară și frații Sîrbu Vitalie și Sîrbu Vladimir. În vederea realizării intenției lor criminale, Adler Anatolie și Pleșca Dumitru l-au atacat pe Sîrbu Vitalie și intenționat i-au aplicat lovituri cu pumnii peste cap, doborîndu-l la pămînt. Totodată, în acel moment, Sîrbu Vladimir a fost atacat din spate și lovit cu pumnii peste cap de către Mura Ivan și Mura Serghei și ca rezultat, la fel a căzut jos. În continuarea acțiunilor lor criminale, în timp ce frații Sîrbu Vladimir și Sîrbu Vitalie se aflau jos la pămînt de către Mura Ivan, Adler Anatolie, Mura Sergiu și Pleșca Dumitru intenționat le-au fost aplicate, timp de 20 minute, lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cerîndu-le insistent banii și telefoanele mobile. În timp ce erau loviți, lui Sîrbu Vladimir i-au fost sustrate bunuri materiale în valoare de 28 399 lei, iar lui Sîrbu Vitalie - în valoare de 54 600 de lei, fiindu-le cauzate ambilor o daună materială în proporții mari.

În rezultatul acțiunilor lui Pleșca Dumitru, Mura Sergiu, Mura Ivan și Adler Anatolie, lui Sîrbu Vitalie i-au fost cauzate vătămări corporale, fără cauzarea prejudiciului sănătății, iar lui Sîrbu Vladimir - vătămări corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Valentin Ganea în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința inculpatului Pleșca Dumitru, motivînd că vinovăția nu a fost dovedită, deoarece nu a fost probat faptul că a fost realizat un atac în scopul sustragerii bunurilor părților vătămate, inculpatul apărîndu-se de ultimii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013, a fost admis apelul avocatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Pleșca Dumitru a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu numirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței.

4.1. În fapt, instanța de apel, în baza probelor administrate a constatat că, Pleșca Dumitru, la data de 29 iunie 2010, pe la orele 23:40, împreună cu mai multe persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd cu scopul de a sustrage bunuri de la Sîrbu Vitalie și Sîrbu Vladimir, în curtea barului ÎI „Cojocar Raisa” din or. Strășeni, au aplicat violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanelor agresate, depozedîndu-i pe Sîrbu Vladimir și pe Sîrbu Vitalie de bunuri, cauzîndu-le părților vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 42 744 lei și vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății lui Sîrbu Vladimir și vătămări corporale ușoare lui Sîrbu Vitalie.

Aceste acțiuni ale inculpatului Pleșca Dumitru, Colegiul Penal le-a încadrat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșit de mai multe persoane, cu aplicarea violenței

nepericuloase pentru viața persoanei și cu cauzarea de daune proporții considerabile.

4.2. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că în cazul când, în rezultatul acțiunilor făptuitorului care, în scopul acaparării bunurilor, a aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, astfel că acțiunile urmează a fi calificate ca jaf. Astfel, vătămarile corporale de grad mediu sau cele ușoare cu dereglarea sănătății de lungă ori de scurtă durată nu sunt considerate ca periculoase pentru viața persoanei.

5. Au declarat recursuri ordinare împotriva deciziei instanței de apel:

- procurorul, care invocând temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată din motiv că, decizia adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În asemenea circumstanțe, decizia judecătorească este afectată și nu poate fi considerată legală și întemeiată și urmează a fi casată, cu menținerea sentinței privind condamnarea inculpatului pentru comiterea infracțiunii încriminate cu stabilirea unei pedepse motivate de către prima instanță.

La fel, recurentul consideră decizia neîntemeiată deoarece a fost admis apelul avocatului și reîncadrate acțiunile lui Pleșca Dumitru de la art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal la art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, întrucât din conținutul acesteia se relevă faptul că această hotărîre a fost pronunțată cu tendința de a-i ușura fapta prejudiciabilă pentru care inculpatul urma să fie condamnat.

Mai mult, instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele de drept și de fapt administrate de organul de urmărire penală, corespunzător nu a luat în considerație, că partea vătămată Sîrbu Vitalie, în prezența inculpatului și-a susținut declarațiile incriminatoare și a declarat că atît el, cît și fratele său, Vladimir au fost atacați și bătuți de inculpat și complicii acestuia și că a auzit pe unul din atacatori spunînd „am luat, haidem”, după care agresorii au plecat și atunci a observat dispariția bunurilor. Tot partea vătămată a indicat și că, inculpatul în timpul bătăii 1-a apucat de lăntșorul de la gît și că ulterior unul din complicii lui Pleșca Dumitru i-au adus bunurile sustrase.

Invocă faptul că, prin rapoartele de expertiză medico-legale nr. 184 și 185 din 19 iulie 2010, s-a confirmat că lui Sîrbu Vitalie i-au fost cauzate vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății manifestate prin excoriații pe față și membre, iar lui Sîrbu Vladimir - vătămări corporale ușoare, manifestate prin plagă contuză la cap, echimoze și escoriații pe față și membre, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contodent, care duc la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile, mecanismul provocării cărora corespunde celorlalte probe;

- avocatul Ganea Valentin în numele inculpatului, care invocînd temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și-a exprimat dezacordul cu hotărîrea de condamnare în privința lui Pleșca Dumitru și solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea de

comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu încetarea în privința lui Pleșca Dumitru a procesului penal, motivînd că la materialele dosarului nu există probe ce ar dovedi vinovăția inculpatului, nu au fost efectuate toate acțiunile de urmărire penală pentru a stabili vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate, nefiind examinată cauza penală sub toate aspectele, dîndu-i o interpretare greșită acțiunilor lui Pleșca Dumitru.

Din textul recursului reiese și faptul că în timpul urmăririi penale nu a fost stabilită intenția inculpatului de a jefui părțile vătămate, sentința de condamnare bazîndu-se pe presupuneri. La fel, nu s-a confirmat intenția ultimului de a sustrage de la părțile vătămate careva bunuri.

Mai mult, se invocă faptul precum că nu a fost audiat martorul principal al acuzării, Cojocar Raisa, nefiind petrecute confruntările solicitate de apărare.

6. Verificînd argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, ca vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Procurorul a invocat în recursul ordinar declarat ca temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, iar conform pct. 12) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul cînd – faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Avocatul Ganea Valentin în numele inculpatului a invocat în recursul ordinar declarat ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Conform acestei prevederi legale, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, însă instanța de recurs nu poate reține temeiul invocat din motiv că recurentul nu a motivat prin careva argumente întemeiate dezacordul său cu condamnarea lui Pleșca Dumitru în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), Cod penal, ci doar a solicitat achitarea ultimului.

Judecînd cauza, instanța de apel a făcut o amplă analiză a tuturor motivelor invocate de apelanți, just ajungînd la concluzia admiterii apelului avocatului în numele inculpatului, casării sentinței și pronunțării unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pleșca Dumitru a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu numirea unei pedepse sub

formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, în penitenciar de tip semiînchis. În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței.

Prin urmare, instanța de recurs constată că, argumentele din recursuri sunt neîntemeiate, iar hotărîrea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Colegiul subliniază că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci controlează doar dacă s-a aplicat corect dreptul la faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Acest control se efectuează numai în limita temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, control efectuat, astfel, Colegiul penal constată că erori de drept în speța examinată nu s-au stabilit.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluzia despre condamnarea inculpatului Schiba Grigore în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În susținerea acestora, corect au fost menționate declarațiile părților vătămate Sîrbu Vladimir, Sîrbu Vitalie, ultimul susținându-și declarațiile incriminatoare privind faptul că atît el, cît și fratele său, Vladimir au fost bătuți de inculpat și complicii acestuia și că a auzit pe unul din atacatori spunînd „am luat, haidem”, după care agresorii au plecat și atunci a observat dispariția bunurilor lor. Tot partea vătămată a indicat și că inculpatul în timpul bătăii l-a apucat de lăntîșorul de la gît și că ulterior unul din complicii lui Pleșca Dumitru i-au adus bunurile sustrase (f.d. 128-130); declarațiile martorilor Ciobanu Eleonora și Dumbravă Galina, care au declarat că în timpul bătăii au auzit cum agresorii solicitau de la părțile vătămate bani pentru taxi și telefoanele mobile, în timp ce aplicau violența în privința ultimilor (f.d. 134, 139-140); declarațiile martorului Iordache Ion, care a declarat că în virtutea funcției pe care o deținea la momentul săvîrșirii infracțiunii, a participat la efectuarea acțiunilor procesuale și că inculpații au recunoscut faptul agresării părților vătămate, indicînd că bunurile sustrase de la părțile vătămate se aflau la terțe persoane, ultimele aducîndu-le și predîndu-le la solicitarea organelor de poliție (f.d. 136-137).

Afirmația avocatului, precum că ultimul nu a comis jaful, considerînd că la materialele cauzei nu există probe în confirmarea vinovăției sale, sunt neîntemeiate, instanța de apel just concluzionînd asupra faptului că versiunea înaintată de inculpat este declarativă și contravine circumstanțelor cauzei, aceasta fiind apreciată de instanțele de fond ca o metodă de apărare.

Mai mult de atît, instanța de apel nu a avut careva motive de a considera că se urmărește scopul de a incrimina pe nedrept o persoană nevinovată, întrucît atît părțile vătămate, cît și martorii au făcut declarații sub jurămint și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal, ultimii declarînd și faptul că nici

pînă și nici după incident nu s-au aflat în careva relații cu inculpații, ei nefiind cunoscuți.

La fel, sunt corecte concluziile instanței de apel privind faptul că reieșind din rapoartele de expertiză medico-legală nr. 184 și 185 (f.d. 21 și 24-25), a fost dovedit semnul componentei de infracțiune cu circumstanța agravantă – “cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața persoanei” - deoarece lui Sîrbu Vitalie i-au fost cauzate vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, manifestate prin excoriații pe față și membre, iar lui Sîrbu Vladimir - vătămări corporale ușoare, manifestate prin plagă contuză la cap, echimoze și escoriații pe față și membre.

Colegiul penal just a conchis și privind existența semnelor componente de infracțiune cu circumstanța agravantă – “săvîrșit de mai multe persoane” - deoarece atît părțile vătămate, cît și martorii au indicat că atacatorii au fost mai mulți. Mai mult ca atît, această împrejurare a rezultat și din declarațiile inculpatului, făcute în prezența apărătorului său, deoarece sustragerea se consideră săvîrșită de două sau mai multe persoane atît în cazul în care la săvîrșirea sustragerii au participat în comun doi sau mai mulți autori, fără o înțelegere prealabilă între ei, cît și în cazul în care la săvîrșirea sustragerii au participat două sau mai multe persoane care s-au înțeles în prealabil asupra săvîrșirii în comun a sustragerii.

Totodată, instanța de apel întemeiat a concluzionat și privind existența semnelor componente de infracțiune cu circumstanța agravantă - cu cauzarea de daune în proporții considerabile – deoarece suma de 42 744 lei, în situația în care în anul 2010, salariul mediu lunar constituia 2 971,7 lei, era una considerabilă.

În această ordine de idei, sunt întemeiate concluziile instanței de apel precum că, la judecarea cauzei a fost constatată cu certitudine vinovăția inculpatului Pleșca Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, adică - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșit de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața persoanei și cu cauzarea de daune proporții considerabile.

Astfel, Colegiul penal remarcă, că instanța de apel just a statuat că argumentele invocate de avocat în sensul achitării inculpatului Pleșca Dumitru sunt nefondate și lipsite de temei probant, iar declarațiile inculpatului au fost apreciate ca exercitarea dreptului la apărare și a libertății de mărturisire împotriva sa.

Totodată, neîntemeiat este argumentul procurorului privind faptul că hotărîrea sus-menționată a fost pronunțată cu tendința de a-i ușura fapta prejudiciabilă pentru care inculpatul urma să fie condamnat, întrucît în cazul cînd, în rezultatul acțiunilor făptuitorului care, în scopul acaparării bunurilor, a aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, iar acțiunile ultimului urmează a fi calificate ca jaf.

La stabilirea pedepsei lui Pleșca Dumitru în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, s-a ținut cont pe deplin de prevederile art. 6, 7, 61, 75-

77 Cod penal, fiindu-i aplicată de către instanța de apel o pedeapsă echitabilă, adecvată personalității inculpatului, faptelor comise, dar și circumstanțelor cauzei.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut și de avocatul Valentin Ganea în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui ***Pleşca Dumitru Gheorghe***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș